

De naam van G'd

Kerk en Israël

Hiernaast ziet u in het Hebreeuws 'de naam' van God, zoals deze wordt geschreven in de Tenach, de Joodse Bijbel. De letters jod, he, wav en he (van rechts naar links lezen!) worden bij ons de letters JHWH

De heilige naam komt voor het eerst voor in [Exodus 3: 11-15](#). God openbaart zichzelf aan Mozes in een brandende braamstruik. Mozes vraagt hoe Hij heet, waarop God zijn naam onthult. Met deze naam moet Mozes naar de Israëlieten gaan en hen op het hart drukken dat JHWH de God is van hun

vaderen Abraham, Isaac en Jacob, en dat Mozes zijn gezant is. JHWH zegt verder: "Zo wil ik voor altijd heten, met die naam wil ik worden aangeroept door alle komende generaties" ([Ex.3.15](#)). Vanaf Mozes toen tot vandaag in de synagoge spreken de Joden de heilige naam niet uit. Hij werd slechts een keer per jaar uitgesproken in de tempel op Grote Verzoendag door de Hogepriester. Omdat er al 2000 jaar geen tempel meer is en ook geen hogepriester weet niemand meer hoe ze de naam uit moeten spreken. Als de Joden voorlezen uit de Thora vervangen ze de heilige naam door Adonai, dit betekent Onze Heer.

Bijbelvertalingen

In Nederlandse Bijbelvertalingen is verschillend omgegaan met het de vertaling. De Statenbijbel (1637) vervangt 'de naam' door 'de HEERE' (met kapitalen). De rooms-katholieke Petrus Canisius Vertaling (1939) schreef 'Jahweh' en de Willibrordvertaling (1975) 'Jahwe'. De Willibrordvertaling van 1995 en de Nieuwe Bijbelvertaling (2004) hebben het 'de Naam' vervangen door 'de HEER' , met hoofdletter. De NBV Studiebijbel (2008) schrijft 'JHWH'.

Vaticaan

Het Vaticaan bepaalde in 2008 dat de Godsnaam in de liturgie gebruikt noch uitgesproken mag worden. Daarvoor in de plaats moet 'de Heer' worden geschreven of gezegd. Als in de Hebreeuwse Bijbel 'Adonai' en 'JHWH' bij elkaar staan, dan moet dat vertaald worden met 'Heer God'. Dit werd verwoord in een brief aan de Bisschoppenconferenties van de Congregatie voor de Eredienst van 29 juni 2008.

PKN

In onze PKN-kerk kennen we zo'n centraal voorschrift niet en het gebeurt dus ook in Nootdorp dat de heilige naam JHWH soms wordt uitgesproken op de preekstoel. Mijn tenen krullen dan altijd in mijn schoenen helaas. Toen ik tijdens de afgelopen Israelzondag uit de Joodse NBV vertaling voorlas, hoorde u wel dat daar ik daar 'De Eeuwige' las in plaats van 'de Heer'. 'De Eeuwige' sluit goed aan bij wat gewoonlijk als de betekenis van *JHWH* wordt beschouwd: *Ik ben die Ik ben of Ik zal zijn die Ik zijn zal*. Ook voor de NBV is de vertaling *Eeuwige* overwogen, maar deze is uiteindelijk afgewezen. Men sloot liever aan bij de Christelijke traditie van de Statenvertaling. De Eeuwige vinden we daarom alleen in de Joodse NBV-vertaling. Met de opmerking dat in alle synagogen men niet voorleest uit de NBV, men leest voor in het Hebreeuws. Want vertalen is een beetje liegen zeggen de Joden.